

CARTA OBERTA A TOTES LES FEMINISTES: DECLARACIÓ DE SOLIDARITAT AMB LES DONES PALESTINES, ÀRABS I MUSULMANES EN CONDICIONS DE GUERRA I OCUPACIÓ

Piya Chatterjee i Sunaina Maira
Traduït al castellà per Atenea Acevedo
Article original publicat el 13 de març de 2008
www.tlaxcala.es

*Campanya de solidaritat amb les dones en resistència enfront les guerres i la ocupació
usamericanes
Asiàtics per l'alliberament de Falastin*

Com a feministes i persones de consciència, fem una crida a la solidaritat amb les dones palestines que sofreixen a Gaza degut a l'escalada d'atacs militars que Israel ha convertit en una guerra oberta en contra dels civils. Aquesta guerra ha pres com a blanc a les dones i als nens, i a tots aquells que viuen sota la ocupació israeliana a Cisjordània, als qui s'ha negat al llibertat de moviment, el dret a la salut i a l'educació.

Som solidàries amb les dones iraquianes les filles, germanes, germans o fills de les quals han sigut víctimes d'abús, tortura i violació a presons usamericanes com la d'Abu Gharib. Les dones d'Iraq segueixen sotmeses a l'ocupació usamericana que ha devastat famílies i llars, i sofreixen un extremisme religiós i unes restriccions a la seva llibertat que mai s'havien produït abans de la invasió usamericana de 2003 anomenada "Operació Llibertat Iraquiana".

En aquest moment a Afganistan, les dones viuen el retorn dels Talibans i altres grups misogens com l'Aliança del Nord, aliada d'EUA, i viuen la violència dels continus atacs d'EUA i la OTAN contra civils, tot i la guerra usamericana per "alliberar" a les dones afganeses al 2001.

Segons diversos grups de drets humans, el 6 de març de 2008 el total de palestins assassinats pels atacs aeris i l'escalada en contra dels civils en un període de conc dies ascendia a més de 120 persones, entre elles 39 nens i sis dones (que constitueixen més de la tercera part de les víctimes). [1] Segons informes mèdics oficials, els hospitals es troben en grans dificultats mentre tracten d'atendre a 370 menors ferits. Les cases i les instal·lacions de civils han estat destruïdes, inclosa la seu de la Federació General de Sindicats Palestins. [2] El 29 de febrer de 2008, Matan Valnai, Ministre Adjunt de Defensa d'Israel, va amenaçar a la població Palestina de Gaza amb una "Shoa encara pitjor", utilitzant la paraula hebrea reservada per a referir-se a l'holocaust. [3] Què significa la indiferència de la comunitat internacional davant d'aquests fets?

L'amenaça de Valnai no és un simple lapsus: la guerra a Gaza és la continuació de les activitats genocides en contra de la població Palestina. Israel ha controlat les fronteres terrestres i marines, així com l'espai aeri de la regió per més d'un any i mig, confinant a

uns 5 milions de palestins a una immensa presó. Amb el recolzament d'EUA, Israel ha imposat un bloqueig pràcticament total en contra de Gaza des de juny de 2007, un bloqueig que ha provocat la interrupció dels serveis bàsics, com l'aigua i el drenatge, la falta d'electricitat, combustible i medicaments. A conseqüència de dites sancions, el 30% dels menors de cinc anys sofreix de creixement atrofiat i desnutrició. Més del 80% de la població manca dels mitjans per consumir un sol aliment balancejat. [4]

Serà que aquesta crisi humanitària derivarà en una situació similar a la de les sancions en contra d'Iraq entre 1991 i 2003 que resultaren en aproximadament 500.000 nens iraquians morts degut a la desnutrició i la falta de medicaments? Aquelles 500.000 morts a les que la Secretària d'Estat, Madeline Albright, es referia com al cost que bé valia la pena pagar per la seguretat nacional usamericana?

Com a feministes i antiimperialistes de consciència, ens oposem a les polítiques directes i indirectes de neteja ètnica i extermini de poblacions natives a tots els Estats-nació.

En l'actual clima de violència empresa o recolzada per EUA en contra de les dones de Palestina, Iraq i Afganistan, ens inquieta immensament un tipus de discurs feminista occidental hipòcrita que segueix preocupat amb tipus concrets de violència en contra de les musulmanes o les dones del Pròxim Orient al mateix temps que escull mantenir el silenci sobre la violència letal de la ocupació militar contra les dones i les famílies: F-16, helicòpters apatxe i míssils finançats amb els impostos dels contribuents usamericans. Enfrontem un moment en el que l'imperialisme usamericà utilitza, amb la major frescor, la ocupació colonial directa, encoberta rere el discurs civilitzador del paladí de la "llibertat" i la "democràcia" occidentals. Aquests actes evocuen el llenguatge del Destí Manifest que va servir per justificar la colonització de les Filipines i els territoris del Pacífic al segle XIX, per no parlar del genocidi dels indis americans. Les intervencions encobertes i obertes d'EUA a Amèrica Central i Amèrica del Sud, Àfrica, Àsia i el Carib han devastat les vides d'incomptables poblacions originàries i mestisses en aquesta regió durant el segle XX. EUA, igual que les seves milícies o règims clientelars, ha infligit la violència en contra de les dones i les nenes del món, des de Vietnam, Okinawa i Pakistan fins a Xile, El Salvador i Somàlia, i ha venjat les morts dels seus soldats en un exercici occidental "d'assassinats per honor", traduïts en el setge de pobles sencers, com Fallujah a Iraq.

És vergonyós que en aquests temps catastròfics tantes feministes liberals usamericanes es concentrin exclusivament en les pràctiques misògines vinculades a determinades cultures locals, com si aquestes es donessin de forma aïllada, llunyanes a l'àmbit de la ocupació imperialista. De fet, la violència imperialista ha alimentat algunes d'aquestes pràctiques patriarcals de misogínia i sexisme. A més, haurien de notar que aquesta visió estreta promou la rànica tradició feminista de mobilització al servei del colonialisme, "salvar a les dones negres o morenes dels homes morenos", com ho assenyalà Gayatri Spivak.

Si bé ens oposem a pràctiques abusives, com la violència domèstica, els "assassinats per honor", els matrimonis forçats i els càstigs cruels, ens desconcerta veure que algunes feministes usamericanes (igual que algunes dones musulmanes o del Pròxim Orient que s'autoproclamen "autoritats" en temes relatius a l'Islam i no són sinó empleades dels think tanks de la dreta) participen d'un discurs esquinçat dels drets universals de les dones que fa cas omís dels crims de guerra i les violacions de drets humans perpetrats per EUA.

Tot i que algunes feministes progressistes usamericanes afirmen oposar-se al segrest dels drets de les dones per a justificar les invasions usamericanes, al mateix temps

evadeixen tota menció sobre la difícil situació de les dones a Palestina, Iraq o Afganistan. Les seves observacions segueixen limitant-se a la mutilació genital femenina o a les morts per dot per no trencar el silenci “políticament correcte” entorn als abusos contra les dones en el “món islàmic” que presumptivament lamenta la dreta. [5]

Hi haurà qui des d'una postura progressista recolzi dites observacions amb la millor de les intencions; però aquest tipus de crítiques passen per alt el fet de que les feministes palestines, àrabs i musulmanes han treballat aquests temes durant generacions, concentrant els seus anàlisis en les interseccions de gènere, sexualitat, raça, classe i nacionalisme. Les feministes usamericanes ignoren aquest treball a la vegada que diuen advocar per una “solidaritat global” i descobreixen, desil·lusionades, que les dones de l'exèrcit del seu país participaren en la tortura de presoners a Abu Ghraib.

Ens preocupen aquests silencis i aquestes condemnes selectives en un context en el que els mitjans convencionals usamericans reforcen aquest feminisme imperialista mitjançant un enfocament orientalista (generalment liberal) per cobrir els fets al Pròxim Orient o al sud d'Àsia. Per exemple, el 5 de març de 2008, mentre es multiplicava el número de morts degut als atacs d'Israel sobre Gaza, el New York Times va decidir publicar un article, just a sota del seu informe sobre les incursions militars israelianes, dedicat al pronunciament de sentència d'un palestí a Israel per un assassinat per honor. Es va considerar que la nota mereixia cobertura internacional perquè les palestines havien trencat el “codi de silenci” al recórrer als tribunals israelians. [6]

Una de les implicacions de la juxtaposició de dos esdeveniments no relacionats és la idea de que els palestins pertanyen a una cultura endarrerida i patriarcal que, amb o sense dret, sofreix l'atac d'un Estat modern i “democràtic” que gaudeix d'un aparell legal la funció del qual és recolzar els drets de les dones. També s'ha destacat que el New York Times va donar una desproporcionada atenció a l'informe 2006 de Human Rights Watch sobre la violència domèstica contra palestines en comparació amb l'escassa menció dels 76 informes de violació de drets palestins per Israel segons les denúncies de Human Rights Watch, Amnistia Internacional i la organització israeliana B'Tselem. [7]

La cobertura mediàtica és similar quan es tracta de dones d'altres països, no d'EUA, presentades com a víctimes exclusives de les seves pròpies tradicions culturals i no com a víctimes, també, de la devastació de l'imperialisme occidental i el capitalisme mundial depredador. Els mitjans convencionals i massius usamericans no presten cap atenció a informes com el contingut a Haaretz, que documenta com les ciutadanes palestines d'Israel constitueixen el grup de treballadors més explotat en aquest país: guanyen tot just el 47% del salari de les seves contraparts jueves a Israel, i a més, l'índex de desocupació de palestines és el doble del de desocupades jueves. [8] Poc se sap a EUA sobre la realitat de les vides de les dones iraquianes ara que se les pressiona a cobrir-se en públic o a no treballar fora de casa. Tampoc se sap de la realitat de les dones afganeses les cases de les quals continuen sent blanc de bombardeigs en una guerra que suposadament les va alliberar fa molts anys.

Manifestem la nostra solidaritat amb els moviments feministes i d'alliberament que s'oposen a l'imperialisme usamericà, a la ocupació recolzada per EUA, al militarisme i a l'explotació econòmica, i que promouen la resistència enfront els fonamentalismes religiosos i seculars.

De la mateixa manera, recolzem les lluites d'aquells que, dins d'EUA, s'oposen a la guerra contra el terrorisme i a les pràctiques racistes de detenció, deportació, vigilància i tortura

vinculades al complex militar-industrial-penal que ataca selectivament als immigrants, les minories i als joves negres. Agraïm la valentia dels acadèmics que tot i el risc de perdre la seva feina o la seva titularitat permanent realitzen investigacions sobre els colons israelians o sobre temes tabú com els drets dels palestins, i s'atreveixen a exposar aspectes controvertits de les polítiques usamericanes dins i fora del país.

En un moment en el que les intervencions militars usamericanes han transformat la noció de "democràcia" en una paraula al voltant del món, ens mantenim en peu de lluita per una veritable democràcia i per la llibertat i la justícia de totes les nostres germanes i germans.

Notes

- 1 "The Tragedy in Gaza," Kinder USA, <kinderusa.org/>, 5 de març de 2008.
- 2 "Wide-Scale Israeli Military Operations Against the Gaza Strip," informe setmanal sobre les violacions dels drets humans per part d'Israel als territoris ocupats palestins, Centre Palestí pels Drets Humans, <pchrgaza.org/>, 6 de març de 2008.
- 3 Rory McCarthy, "Israeli Minister Warns of Holocaust for Gaza If Violence Continues," The Guardian, <guardian.co.uk/>, 1 de març de 2008.
- 4 "The Tragedy in Gaza," op. cit.
- 5 Per exemple, la petició de Katha Pollitt titulada "An Open Letter from American Feminists," a: <motherjones.com/mojoblog/archives/2008/01/6901_an_open_letter.html>. Veure també: Debra Dickerson, "What NOW? Feminist Fatigue and the Global Quest for Women's Rights," Mother Jones, <motherjones.com/mojoblog/archives/2007/12/6609_western_feminis.html>, 18 de desembre de 2007.
- 6 "16-Year Sentence in Honor Killing," The New York Times, <nytimes.com/2008/03/05/world/middleeast/05honor.html>, 5 de març de 2008.
- 7 Patrick O'Connor i Rachel Roberts, "The New York Times Marginalizes Palestinian Women and Palestinian Rights," The Electronic Intifada <electronicintifada.net/v2/article6061.shtml>, 17 de novembre de 2006.
- 8 Ruth Sinai, "Arab Women -- the Most Exploited Group in Israeli Workforce," Haaretz, <haaretz.com/>, 2 de gener de 2008.